Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Central), judecător Vitalie Guțan
Dosarul nr. 2ri-122/25 (2-25019157-02-2ri-24032025)

D E C I Z I E

27 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de F.C.P. ”SOLDI” S.R.L., împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 17 februarie 2025, prin care s-a restituit cererea introductivă depusă de F.C.P. „SOLDI” S.R.L. cu privire la declararea insolvabilității debitorului „CONS-LIMITED” S.R.L.,

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

La 12 februarie 2025, creditorul F.C.P. ”SOLDI” S.R.L. a depus în instanța de judecată cerere introductivă, prin care a solicitat intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul „CONS-LIMITED” S.R.L., pe motiv de incapacitate de plată a datoriei de 223 648,79 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 17 februarie 2025 s-a restituit fără examinare cererea introductivă depusă de de F.C.P. „SOLDI” S.R.L. cu privire la declararea insolvabilității debitorului „CONS-LIMITED” S.R.L., cu toate înscrisurile anexate.

Pentru a dispune astfel, instanța a reținut că creditorul F.C.P. ”SOLDI” S.R.L. nu a indicat și confirmat print-un extras în original din Registrul public corespunzător denumirea/numele și prenumele creditorului și debitorului, sediul/adresa, alte date de identificare ale acestora, precum și nu a prezentat dovada expedierii către debitor a somației, și anume un aviz de recepție sau altă confirmare de expediere.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 13 martie 2025 F.C.P. ”SOLDI” S.R.L. a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 17 februarie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu remiterea spre rejudecare a cererii introductive cu privire la declararea insolvabilității debitorului „CONS-LIMITED” S.R.L.

Argumentele recurentului:

În motivarea recursului, F.C.P. ”SOLDI” S.R.L. a indicat că la emiterea încheierii au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural.

În acest sens a criticat constatarea instanței de insolvabilitate cu privire la necesitatea prezentării în exclusivitate a extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, or, art. 20 alin.(1) lit.a) din Legea insolvabilității face referire la un extras din registrul public corespunzător, în speță fiind prezentat extrasul de pe portalul guvernamental de date.

Cu referire la lipsa dovezii notificării prealabile a indicat că din conținutul normei de la art. 19 alin.(2) din Legea insolvabilității nu rezultă imperativ că suma datoriei din notificarea prealabilă urmează să corespundă sumei datoriei din cererea introductivă.

În speță, instanța nu a examinat starea de fapt existentă și specificul relațiilor contractuale stabilite între părți de vânzare-cumpărare a mărfii, a ignorat faptul că relațiile comerciale între părți au fost în curs de derulare după notificările din 17 februarie 2023 și 6 martie 2023, fiind eliberate facturile fiscale pentru livrările de marfă de către creditor, precum și au avut loc achitări din partea debitorului în contul stingerii datoriei. Astfel, suma de bază nu a putut să rămână nemodificată și să corespundă cu cea din cererea introductivă.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părți şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 17 februarie 2025 a fost comunicată F.C.P. „SOLDI” S.R.L. la 28 februarie 2025.

În aceste condiții, ținând cont de data comunicării actului judecătoresc contestat și de data depunerii recursului, Colegiul constată că recursul declarat de F.C.P. „SOLDI” S.R.L. la 13 martie 2025 a fost exercitat în termenul legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 359 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă ,,instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Din lucrările dosarului rezultă că F.C.P. „SOLDI" S.R.L., invocând incapacitatea de plată a creanței în sumă de 223 648,79 lei, izvorâtă din contractul de vânzare-cumpărare a mărfurilor nr. 18-E din 18 aprilie 2022, a depus în instanța de insolvabilitate cerere introductivă privind declararea insolvabilității debitorului „CONS-LIMITED" S.R.L.

În susținerea cererii introductive au fost anexate: contractul de vânzare-cumpărare a mărfurilor nr. 18-E din 18 aprilie 2022; actul de verificare a decontărilor reciproce; facturi fiscale în copii; nota de contabilitate; somația la achitarea datoriei în mărime de 229 492,60 lei, expediată „CONS-LIMITED" S.R.L. la 17 februarie 2023; somația la achitarea datoriei în mărime de 212 042,60 lei, expediată „CONS-LIMITED" S.R.L. la 6 martie 2023; somația la achitarea datoriei în mărime de 223 648,79 lei, expediată „CONS-LIMITED" S.R.L. la 22 ianuarie 2025; extrasul de pe portalul guvernamental de date referitor la F.C.P. „SOLDI" S.R.L.; extrasul de pe portalul guvernamental de date referitor la „CONS-LIMITED" S.R.L.; calculul penalității; copia autorizației administratorului; dovada notificării Serviciului Fiscal de Stat despre intenţia de a depune cerere introductivă.

Așadar, în conformitate cu art. 9 Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se intentează doar pe baza unei cereri de intentare a procesului de insolvabilitate (denumită în continuare cerere introductivă).

Conform art. 12 din Legea insolvabilității, dreptul de a depune cerere introductivă îl au: debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege.

În acord cu art. 19 alin.(1) și alin.(2) din Legea indicată, creditorul depune cerere introductivă numai după notificarea prealabilă a debitorului. Notificarea prealabilă se consideră făcută dacă, pînă la depunerea cererii introductive, debitorul a fost informat de către creditor sau de executorul judecătoresc, sau, în cazurile prevăzute expres de Codul fiscal, de către organele abilitate despre faptul că se află în întîrziere ori despre înaintarea spre executare a titlului executoriu sau a unui alt document echivalent lui în condiţiile prevăzute expres de Codul de executare.

Potrivit prevederilor art. 20 alin.(2) lit.a) al aceleași Legi, în cererea introductivă a creditorului trebuie să se indice denumirea/numele şi prenumele creditorului şi ale debitorului, sediul/adresa, alte date de identificare ale acestora, confirmate prin extrasul din registrul public corespunzător, iar conform celor de la alin.(2) – la cererea introductivă a creditorului se anexează: a) documentele ce adeveresc obligaţiile debitorului faţă de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligaţii, scadenţa obligaţiilor, temeiul intentării procesului de insolvabilitate potrivit art. 10, alte documente care justifică cererea creditorului; b) dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor; c) dovada notificării Serviciului Fiscal de Stat despre intenţia de a depune cerere introductivă, cu excepția cazului în care cererea introductivă a fost depusă de către Serviciul Fiscal de Stat.

Totodată, art. 22 alin.(4) și alin.(5) din Codul civil prevede că, notificarea se consideră ajunsă la destinatar: a) cînd este predată destinatarului; b) cînd este predată la adresa poştală

indicată de destinatar în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoană juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică; c) în cazul unei notificări transmise prin poştă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, cînd poate fi accesată de către destinatar; sau d) cînd este pusă în orice alt fel la dispoziţia destinatarului într-un loc şi într-un mod care fac posibil în mod rezonabil accesul destinatarului, fără întîrziere. Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerinţele prevăzute la alin.(4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întîi.

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru, analizând situația de fapt din prezenta speță în raport cu prevederile normelor de drept enunțate, ajunge la concluzia că soluția instanței de fond este una corectă.

Colegiul subliniază că sintagma „confirmate prin extrasul din registrul public corespunzător” din art. 20 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității are în vedere prezentarea unui înscris oficial care confirmă datele de identificare ale participantului la procedură, în funcție de natura subiectului de drept.

Într-adevăr, în cazul persoanelor juridice, „registrul public corespunzător” este, în mod obișnuit, Registrul de stat al persoanelor juridice ținut de Agenția Servicii Publice.

Totodată, formularea utilizată de legiuitor nu impune expres prezentarea exclusivă a unui „extras din Registrul de stat al persoanelor juridice” în format clasic sau pe suport de hârtie, ci face referire, într-o manieră mai largă, la un „extras din registrul public corespunzător”, ceea ce nu exclude, în principiu, posibilitatea prezentării unor informații extrase din registre publice accesibile prin intermediul platformelor guvernamentale oficiale.

Cu toate acestea, Colegiul reține că aspectul determinant în prezenta cauză rezidă în neprezentarea dovezii notificării prealabile a debitorului în condițiile art. 19 alin. (1) și (2) și art. 20 alin. (2) lit. b) din Legea insolvabilității.

În speță, Colegiul subliniază că simpla anexare la cererea introductivă a unor somații adresate debitorului nu echivalează, prin ea însăși, cu îndeplinirea cerinței notificării prealabile prevăzute de normele legale menționate.

Or, această cerință legală presupune nu doar întocmirea unei somații, ci și prezentarea dovezii că notificarea a fost expediată sau pusă la dispoziția debitorului într-un mod care permite verificarea obiectivă a faptului că acesta a fost informat, anterior sesizării instanței de insolvabilitate, despre pretinsa întârziere la executarea obligației.

În acest sens, Colegiul observă că somațiile expediate în anul 2023 nu pot fi considerate, în circumstanțele speței, drept dovadă suficientă a notificării prealabile a debitorului. Deși la materialele cauzei au fost anexate avize poștale, acestea nu conțin semnătura reprezentantului debitorului și nici alte mențiuni care să permită constatarea recepționării efective a corespondenței. Totodată, creditorul nu a anexat înscrisuri din care să rezulte motivul neînmânării trimiterii poștale, returnarea acesteia ori alte circumstanțe care ar permite instanței să verifice dacă notificările au fost puse la dispoziția debitorului în condițiile art. 22 alin. (4) și alin. (5) din Codul civil.

În ceea ce privește somația din 22 ianuarie 2025, Colegiul reține că la dosar nu au fost anexate probe care să confirme nici măcar expedierea acesteia către debitor, cu atât mai puțin recepționarea ori ajungerea notificării la destinatar în sensul prevederilor legale citate.

În aceste condiții, concluzia primei instanțe privind neîndeplinirea cerinței notificării prealabile este una întemeiată și conformă prevederilor Legii insolvabilității.

În acest context, argumentul recurentei potrivit căruia suma indicată în notificările anterioare nu trebuia să coincidă exact cu suma indicată în cererea introductivă nu este, prin el însuși, decisiv. Problema reținută de prima instanță nu rezidă exclusiv în diferența dintre cuantumul datoriei indicate în somații și cel invocat în cererea introductivă, ci în lipsa confirmării notificării prealabile a debitorului în condiții care să permită instanței verificarea respectării cerinței imperative instituite de Legea insolvabilității.

De asemenea, împrejurarea că între părți ar fi continuat relațiile comerciale, cu emiterea unor facturi fiscale și efectuarea unor plăți parțiale, nu înlătură obligația creditorului de a demonstra, la momentul depunerii cererii introductive, îndeplinirea condițiilor prevăzute expres de art. 20 alin. (2) din Legea insolvabilității. Dimpotrivă, tocmai modificarea succesivă a cuantumului pretinsei datorii impunea prezentarea unor înscrisuri clare și verificabile, apte să confirme atât existența și scadența creanței invocate, cât și informarea prealabilă a debitorului despre întârzierea imputată.

În aceeași ordine de idei, Colegiul reține că instanța de fond a fost îndreptățită să verifice dacă cererea introductivă corespunde exigențelor formale prevăzute de lege, inclusiv sub aspectul anexării documentelor obligatorii. Aceste cerințe nu au un caracter pur formal, ci urmăresc asigurarea caracterului serios și verificabil al cererii de intentare a procesului de insolvabilitate, procedură cu consecințe semnificative asupra activității debitorului.

Prin urmare, în lipsa dovezii notificării prealabile a debitorului, prima instanță a concluzionat justificat că cererea introductivă nu întrunește condițiile necesare pentru a fi primită spre examinare.

Astfel, criticile recurentei nu combat în mod efectiv temeiurile care au stat la baza restituirii cererii introductive și nu relevă aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural de către instanța de insolvabilitate.

Instanţa de recurs relevă că conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În consecință, din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea primei instanțe este una întemeiată și legală, iar motivele invocate de către recurent fiind lipsite de temei legal, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea instanței de fond.

Din aceste raționamente, conform art. 423-427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de F.C.P. ”SOLDI” S.R.L.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 17 februarie 2025, prin care s-a restituit cererea introductivă depusă de F.C.P. „SOLDI” S.R.L. cu privire la declararea insolvabilității debitorului „CONS-LIMITED” S.R.L.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei